

РЕШЕНИЕ

№ 4022

гр. София, 18.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 17.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **188** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 13, ал. 5 от Закона за социалното подпомагане /ЗСП/.

Образувано по жалба вх.№ 39616/16.12.2020г. по описа на АССГ от Снежинка Н. Д., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [жк], [жилищен адрес] против Заповед №ЗСП/Д-С-М/1320/03.11.2020г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане"- "М.", потвърдена с Решение № 22- РД 06 - 0269/30.11.2020г. на Директора на РД "Социално подпомагане" С. - град. С оспорената заповед е отказано предоставяне на целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2020/2021г. /от 01.11.2020 г. до 31.03.2021г./ на основание чл.13, ал.2 от Закона за социалното подпомагане/ЗСП/ и чл.4, ал.4 и чл.3, ал.3 от Наредба № РД 07-5/2008 г. и Заповед № РД 01-03 от 07.07.2020г. на Министъра на труда и социалната политика.

Жалбоподателката Снежинка Н. Д., твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като притежавания от нея недвижим имот не може да бъде източник на доходи, че не отговаря на описанието в потвърдителното Решение на оспорената Заповед. Сочи че притежава ЕР на ТЕЛК с признати 82% т.н.р. с пожизнен срок, а пенсията ѝ е в размер на 250,00 лева. В жалбата се твърди, че тя не е посочвала в заявлението влог в размер на 1 500 лева, а само размера на месечната пенсия от 250 лева и общия ѝ размер за 6 месеца, който е 1 500 лева. Твърди, че такива влогове не притежава, както и че е поискала от социалните работници да ѝ покажат къде е посочила този влог, но и било отказано и че не искали да я изслушат, за да се

установи, къде е грешката. Сочи, че социална анкета не е правена с нея и ако такава била извършена, би се установило, че има несъответствие с декларираното. В съдебно заседание поддържа жалбата си, релевира доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорения административен акт. Представя като доказателство писмо от Столична община – Район „О. купел“ /стр.47/, че сградата в кв.С. е негодна за живеене, поради наличието на недопустими деформации на вертикалните носещи елементи- тухлени стени. Твърди се, че имота в [населено място] дол е наследствен от родителите на покойния ѝ съпруг, и тъй като има доста наследници, той не може да бъде източник на доходи, защото се обитава от другите наследници. Моли оспорения от нея акт да бъде отменен. Не претендира разноски.

Ответникът – Директорът на Дирекция "Социално подпомагане"– М., редовно призован се представлява от юрк. Р. К., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Не претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 09.10.2020 г., съгласно чл. 26, ал. 1 от ППЗСП е подадено заявление-декларация № ЗСП/Д-С-М/1320 от жалбоподателката Д. до Дирекция социално подпомагане- М. за отпускане на целева помощ за отопление с електричество за отоплителен сезон 2020/2021г. В заявлението-декларация е посочено, че жалбоподателката е пенсионер, с ТЕЛК 70 %- 89,99%, живее сама в дома на дъщерите си, няма лица, които по закон да ѝ дължат издръжка. В същата декларация е посочила, че brutния ѝ доход през последните 6 месеца е 250 лева, а веднага под този раздел в графата „вземания, влогове, дялови участия и ценни книжа“ е записала общо –сумата от 1500 лева. Отразила е, че е собственик на недвижим имот, находящ се в [населено място] и стопанска сграда в кв.Сухдол, [населено място].

По делото е изготвен социален доклад, съгласно чл. 27 от ППЗСП. В него е посочено, че е изготвен въз основа на социална анкета и че състава на семейството отговаря на декларираното в заявлението-декларация. Посочен е доход от пенсия на заявителката за последните 6 месеца в размер на 2176,20 лева, без да се цитира от къде са взети тези данни. Както и получени помощи през годината в размер на 489,18 лева. Сочи се, във връзка с декларираните от жалбоподателката Д. идеални части от недвижими имоти е направена справка в ДСП С., от която се потвърждава, че тя притежава ид.част от имот в [населено място] и се установява, че той се обитава от други лица, не се отдава под наем и не е източник на допълнителни доходи. По отношение на втория деклариран недвижим имот в кв.С., район „О. купел“ [населено място] се установило, че имота се намира на ул.В. Б., представлява двуетажна жилищна сграда в добро техническо състояние, обитава се от С. С. И. и семейството на сина ѝ и може да бъде източник на доходи. В доклада е посочено, че Д. е декларирала суми на влог в размер на 1500 лева. С оглед констатираното е предложено да се откаже на заявителката целева помощ за отопление, тъй като не отговаряла на условията на чл.10, ал., т.3 и т.4 от ППЗСП.

Административната преписка е изпратена в цялост на Директора на ДСП М., който е издал оспорената Заповед.

Снежинка Д. е обжалвала отказа на Директора на ДСП М. пред директора на Социално подпомагане С.-град, който след справка в Дирекциите за социално подпомагане [населено място] и район „О. купел“ относно притежаваните от Д. недвижими имоти е достигнал до същия извод и е потвърдил Заповед

№ЗСП/Д-С-М/1320/03.11.2020г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане"-М.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на законоустановения срок за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, по смисъла на чл. 147, ал.1 от АПК и като такава е процесуално допустима.

При разглеждането ѝ по съществото на спора съдът намира, че е основателна предвид следното:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма.

Съгласно чл. 13 от Закона за социално подпомагане социални помощи се отпускат въз основа на заявление-декларация, подадено от нуждаещия се или от упълномощено от него лице. Помощите по ал. 1 се отпускат със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета.

Спорът по делото е правен и касае материалната законосъобразност на постановения отказ, който съдът намира за постановен и в несъответствие с целта на ЗСП, която е подпомагане на гражданите, които без помощта на друго не могат да задоволят своите основни жизнени потребности.

По отношение спазване на административно-производствените правила и съответствието с материалния закон и целта на закона, съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 12, ал. 4 от ЗСП, условията и редът за предоставянето на социалните помощи и прекратяването им, се уреждат с правилника за прилагане на този закон с изключение на целевите помощи за отопление, които се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика. Това е Наредба № РД-07-5/16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление. Съгласно чл. 2, ал. 1 от същата, право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от ППЗСП. Съгласно чл. 10, ал. 1 от ППЗСП, социална помощ се отпуска, ако лицата или семействата отговарят и на следните допълнителни условия, като според т.3 - да нямат вземания, влогове, дялови участия и ценни книжа, чиято обща стойност за отделното лице или за всеки един от членовете на семейството да надхвърля 500 лв., с изключение на боновете или акциите от масовата приватизация, а според т. 4 - да не притежават движима и недвижима собственост и/или идеални части от нея, с изключение на случаите по т. 1 (те касаят обитаваното от тях собствено жилище), която може да бъде източник на доходи, с изключение на вещите, които служат за обичайно потребление на лицето или семейството. Според легалната дефиниция на понятието "Вещи за обичайно потребление" в § 1, т. 7 от ДР на ППЗСП, това са земеделска земя, дребен земеделски инвентар, битови вещи, занаятчийски инструменти и селскостопански животни, когато доходите от тях служат за задоволяване на ежедневните жизнени потребности на лицата и семействата.

В контекста на установеното от фактическа и правна страна съдът намира, че в хода на образувано административно производство са допуснати нарушения на установените специални правила за отпускане на социална помощ, както и на процесуалните правила на АПК. Последното е довело и до неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с неговата цел.

На първо място съгласно чл.27, ал.1 от ППЗСП в срок до 20 дни от подаването на заявление-декларацията социален работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад съгласно образец, утвърден от изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане.

Ал.2 на същата разпоредба гласи, че социалната анкета се изразява в установяване на факти и обстоятелства, които имат отношение в конкретния случай към правото на подпомагане на заявителя и неговото семейство. А според чл.27, ал.3- Социалната анкета включва:

1. проверки в дома на лицето и/или семейството по настоящ адрес;
2. проучване и анализиране на документи;
3. събиране на информация.

Съгласно чл.27, ал.4, ал.5 и ал.6 в случай че документи и информация са налични в административен орган, те се изискват и обработват служебно. В случай, че поради отсъствие на лицето или семейството проверката не може да бъде извършена в дома, социалният работник оставя уведомление по образец, утвърден от изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане, в което се определя 3-дневен срок на лицето да се яви в дирекция "Социално подпомагане" за справка. Ако в срока по ал. 5 лицето не се яви, се прави повторно посещение в дома и ако лицето или семейството отново не може да бъде намерено, се оставя второ уведомление с указан 3-дневен срок за явяване в дирекция "Социално подпомагане". Ако в срока по ал. 6 лицето не се яви за справка в дирекция "Социално подпомагане", социалният работник отразява в социалния доклад всички установени факти и обстоятелства по ал. 3, т. 2 и 3 и прави мотивирано предложение за отказ поради невъзможност за цялостно извършване на социална анкета.

(8) При извършване на социалната анкета се вземат предвид и всички други констатирани обстоятелства от социален, семеен, битов и здравен характер, отнасящи се до възможността за самоиздръжка и/или помощ от лица, задължени по закон да осигуряват издръжка.

(9) Въз основа на резултатите от социалната анкета в доклада по ал. 1 социалният работник прави предложение за отпускане или за отказ на помощта, за нейния вид и размер.

Разпоредбата на чл. 27, ал.9 от ППЗСП регламентира мотивирането на предложение за отказ от страна на социалния работник, но крайното решение за това да се отпусне целева помощ, или – не, е в компетентността на административния орган - Директорът на ДСП, който следва да извърши задълбочена преценка не само на резултатите от социалната анкета, но и на всички относими за случая факти и обстоятелства. В този смисъл е и чл. 35 от АПК, според който индивидуалният административен акт се издава след като се изяснят всички факти и обстоятелства от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации. Т. е. по смисъла на закона социалният работник, респ. административният орган не следва да се ограничат до формална констатация, а да извършат съвкупен анализ на известните им обстоятелства, ведно с проучване на документацията и събиране на информация, включително служебна.

В конкретния случай социалната анкета е направена на 09.10.2020г., но не чрез проверки в дома на заявителката, а данните са изведени от заявлението –декларация на Снежинка Д. в противоречие с разпоредбите на чл.27, ал.3 и ал.5 от ППЗСП.

Ако беше извършена такава анкета на място и обсъдени справките от ДСП С. и ДСП

К. село биха могли да се отстранят несъответствия за тези имоти, установени в хода на съдебното производство, както и твърденията от жалбоподателката грешка, касаещи записаната сума като налична на влог, вместо като доход от 6 месечната ѝ пенсия. По отношение на имота в кв.С., р-н О. К. от представените в о.с.з. доказателства, намиращи се на л.47-53, се установи, че Снежинка Н. Д. притежава едноетажна жилищна сграда с индетификатор 68134.4141.688.1 в кв.С., която е негодна за живеене, поради наличието на недопустими деформации по вертикалните носещи елементи, констатирано от комисия на Столична община, р.н О. купел, който извод е обективизиран в протокол №23/21.04.2021г. Препоръчано е сградата да бъде съборена, тъй като в настоящето ѝ състояние е опасна за експлоатация. От тези данни може да се изведе, че имота в кв.С. не може да бъде източник на допълнителни доходи. По отношение на имота в [населено място] жалбоподателката сочи, че правилно административния орган е посочил, е този имот не е източник на доходи. В социалния доклад от 09.10.2020г е посочено, че в него живее друго лице и не е източник на доходи.

Помощта за отопление има изключително целеви характер, поради което предоставянето ѝ, както и нейният конкретен вид и размер трябва да бъде съобразено с определени обстоятелства, които могат да се установят само чрез извършване на социална анкета в дома по настоящ адрес на заявителка. Това е задължителен етап от административното производство, който социалните работници не са осъществили.

В този смисъл, в нарушение на чл. 27, ал. 3, т.1 от ППЗСП, респ. на чл. 35 и чл. 36 от АПК, от страна на социалния работник, респ. административния орган не са установени релевантни за заявеното подпомагане факти и конкретно относно възможността за самоиздръжка на подалото заявление лице.

Нарушени са и правилата на чл. 6, ал. 1 и ал. 5 от АПК, според които административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Доколкото нарушението на чл. 6, ал. 1 и ал. 5 от АПК и на чл. 35 и чл. 36 от АПК е повлияло върху съдържанието на оспорения пред съда акт, тъй като при изпълнението на чл.27, ал.3, т.1 от ППЗСП би могло да се установи друга фактическа обстановка и съответно обосновани правни изводи и резултат различни от възприетите от органа, то съдът приема, че допуснатото нарушение е от категорията на съществени и е довело до неизяснена фактическа обстановка. Последното води и до неправилно приложение на материалния закон и обосновава отмяна на оспорения акт.

Следва да се посочи също, че заповедта не съответства и на целта на закона, доколкото последната е осигуряване на социално подпомагане на българските граждани, семейства и съжителстващи лица, които поради здравни, възрастови, социални и други независещи от тях причини не могат сами чрез труда си или доходите, реализирани от притежаваното имущество, или с помощта на задължените по закон да ги издържат лица да осигурят задоволяване на основните си жизнени потребности. Изпълнението на тази цел изисква във всеки конкретен случай да се извърши обективна оценка и преценка на всички релевантни факти и обстоятелства от значение за правата на лицата, заявили нужда от социално подпомагане, а не формално да се прилагат хипотезите, при които е възможно да бъде отказано подпомагане.

Ето защо, оспорената заповед като незаконосъобразна следва да бъде отменена, а

преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящето решение, като бъде установено действителното фактическо състояние на недвижимите имоти, наличието на влогове на името на жалбоподателката и размерът на пенсията ѝ, както и дали е налице обективна възможност за получаване на доходи от тези недвижими имоти и то в размер, който, заедно с останалите източници на доходи, които се вземат предвид при изчисляване на средномесечния доход на лицето за последните 6 месеца преди подаване на заявлението-декларация за отпускане на целевата помощ за отопление, надвишава диференцирания минимален доход на това лице или семейство, определен съгласно чл. 9 ППЗСП, ведно с другите обстоятелствата от значение за разглеждане заявлението-декларация за отпускане на целева помощ за отопление.

Новото произнасяне следва да стане в срока по чл. 4, ал.4 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба вх.№ 39616/16.12.2020г. по описа на АССГ на Снежинка Н. Д., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [жк], [жилищен адрес] **Заповед №ЗСП/Д-С-М/1320/03.11.2020г.** на Директора на Дирекция "Социално подпомагане"- "М.", потвърдена с Решение № 22- РД 06 - 0269/30.11.2020г. на Директора на РД "Социално подпомагане" С. – град.

ИЗПРАЩА преписката на директора на дирекция „Социално подпомагане“ М., за издаване на нова заповед по заявление-декларация вх. № ЗСП/Д-С-М/1320 от 09.10.2020г. на ДСП „М.“, съобразно дадените с решението указания за тълкуването и прилагането на закона.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: